

พื้นที่ชุ่มน้ำ

และ

อนุสัญญาแรมซาร์ (Ramsar Convention)

หรือ อนุสัญญาว่าด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำ

พื้นที่ชุ่มน้ำ (Wetland) หมายถึงลักษณะทางภูมิประเทศที่มีรูปแบบเป็น พื้นที่ลุ่ม พื้นที่ราบลุ่ม พื้นที่ลุ่มชื้นแฉะ พื้นที่น้ำตื้น มีน้ำท่วม มีน้ำขัง พื้นที่พรุ พื้นที่แหล่งน้ำ ทั้งที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติและมนุษย์สร้างขึ้น ทั้งที่มีน้ำขังหรือท่วมอยู่ถาวรและชั่วคราว ทั้งที่เป็นแหล่งน้ำนิ่งและน้ำทั้งที่เป็นน้ำกร่อย และน้ำเค็ม รวมไปถึงพื้นที่ชายฝั่งทะเล และพื้นที่ของทะเล ในบริเวณซึ่งเมื่อน้ำลดลงต่ำสุดมีลึกของระดับน้ำไม่เกิน 6 เมตร

คุณประโยชน์ของพื้นที่ชุ่มน้ำ คือ การเป็นแหล่งน้ำ แหล่งเก็บกักน้ำฝนและน้ำท่า เป็นแหล่งทรัพยากรและผลผลิตธรรมชาติ ที่มนุษย์สามารถเข้าไปเก็บเกี่ยวใช้ประโยชน์ได้ และมีความสำคัญต่อการคมนาคมในท้องถิ่น รวมถึงการเป็นแหล่งรวมสายพันธุ์พืชและสัตว์ อันมีความสำคัญทางนิเวศวิทยา และการอนุรักษ์ธรรมชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นแหล่งของผู้ผลิตที่สำคัญในห่วงโซ่อาหาร นอกจากนี้บางแห่งยังมีความสำคัญด้านนันทนาการและการท่องเที่ยว ประวัติศาสตร์ สังคม วัฒนธรรม ประเพณี ท้องถิ่น และเป็นแหล่งศึกษาวิจัยทางธรรมชาติวิทยา อีกด้วย

หน้าที่ การอุ้มซับพลังอันรุนแรงของลมและคลื่น พื้นที่ชุ่มน้ำคือตัวปกป้องแผ่นดินที่เชื่อมต่อจากชายฝั่ง น้ำท่วมและความเสียหายจากการกระแทกของคลื่น ต้นไม้ในพื้นที่ชุ่มน้ำช่วยกรองมลพิษและสิ่งสกปรกที่มากับน้ำ ที่ลุ่มชื้นแฉะน้ำจืดส่วนใหญ่จะอยู่ในบริเวณที่ราบน้ำท่วมของแม่น้ำ พื้นที่ชุ่มน้ำที่ระหว่างบริเวณน้ำขึ้นน้ำลงเป็นตัวอย่างที่ดีที่สุดที่แสดงให้เห็นการแพร่กระจาย (invasion) การปรับตัว (modification) และการทดแทน (succession) ของพืชพรรณในพื้นที่ กระบวนการแพร่กระจายและการทดแทนได้แก่การเจริญงอกงามของหญ้าทะเล พืชเหล่านี้ช่วยดักตะกอนและเพิ่มอัตราการตกตะกอน ตะกอนที่ถูกจับไว้จะเพิ่มกลายเป็นที่เลนราบ สิ่งมีชีวิตในเลนเริ่มตั้งตัวและกระตุ้นให้เกิดสิ่งมีชีวิตรูปแบบอื่นมากขึ้นทำให้องค์ประกอบอินทรีย์ของดิน

ประเภทของพื้นที่ชุ่มน้ำ

พื้นที่ชุ่มน้ำ มีความหมายครอบคลุมถึงแหล่งน้ำเกือบทุกประเภท ได้แก่ ห้วย หนอง คลอง บึง บ่อ กระพัง (ตระพัง) บาราย แม่น้ำ ลำธาร แคว ละหาน ชายคลอง ฝิ่งน้ำ สบ้น้ำ สระ ทะเลสาบ แอ่ง ลู กุด ทุ่ง กว๊าน ฆาบ บึง ทาม พรุ สบู่ แก่ง น้ำตก หาดหิน หาดกรวด หาดทราย หาดโคลน หาดเลน ชายทะเล ชายฝั่งทะเล พืดหินปะการัง แหล่งหญ้าทะเล แหล่งสาหร่ายทะเล คุ้ง อ่าว ดินดอนสามเหลี่ยม ช้องแคว ชะวากทะเล ตะกาด หนองน้ำ กรอย ป่าพรุ ป่าเลน ป่าชายเลน ป่าโกงกาง ป่าจาก ป่าแสม รวมทั้งนาข้าว นาทุ่ง นาเกลือ บ่อปลา อ่างเก็บน้ำ เป็นต้น โดยมีประเภทหลักที่สำคัญ คือ

- พรุ (bog) หรือ มัสเคก (พรุเขตหนาว) คือดินพิตที่เป็นกรด (พรุพิต – peat bog)
- ทุ่งมัวร์ (moor) ในชั้นแรกมีลักษณะเหมือนพรุแต่ต่อมาได้รวมตัวกับดินบนยอดเนิน
- มอสส์ (แหล่งที่อยู่) ได้แก่พรุที่ยกตัวสูงขึ้นในสก๊อตแลนด์
- พรุดินดำ (fen) คือดินพรุน้ำจืดที่มีคุณสมบัติทางเคมีของน้ำใต้ดินเป็นด่าง ซึ่งหมายความว่า สัดส่วนของประจุไฮดรอกซิล ปานกลางถึงสูง (มีค่า pH มากกว่า 7)
- ที่ลุ่มชื้นแฉะ (marsh) อาจเป็นพื้นที่ชุ่มน้ำที่เป็นน้ำจืดหรือน้ำเค็มก็ได้ ลักษณะสำคัญของมันก็คือความเปิดโล่งที่มีพืชพรรณประเภทเดียวกันอยู่
- ที่ลุ่มชื้นแฉะชายฝั่ง (น้ำเค็ม) อาจอยู่คู่กับชะวากทะเลและอยู่ยาวตามทางน้ำระหว่างเกาะखा ชายฝั่งและชายฝั่งด้านใน พืชพรรณอาจเริ่มจากต้นกกที่ขึ้นในน้ำกร่อยไปจนถึงต้นซาลิโคเนีย ที่ขึ้นบนดินเลนเค็ม พื้นที่ประเภทนี้ยังอาจปรับใช้เป็นทุ่งหญ้าเลี้ยงสัตว์หรือนาเกลือ
- ที่ลุ่มชื้นแฉะน้ำจืดอาจประกอบด้วย หญ้า กก หญ้าทรงกระเทียมและไม้ล้มลุกอื่นๆ (อาจมีไม้พุ่ม เตี้ย) ที่อยู่ได้กับน้ำตื้น ถือเป็นพรุที่มีรูปแบบเปิดโล่ง
- คาร์ร (carr) คือพรุดินดำอีกชนิดหนึ่งที่ได้พัฒนามาถึงจุดที่สามารถรองรับต้นไม้ได้ คาร์รเป็นชื่อเรียกกันยุโรปตอนเหนือ
- ฆาบ (swamp) คือพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีต้นไม้ขึ้นมากกว่าหญ้าและพืชเตี้ย เป็นชื่อที่เรียกในเขตร้อนและอเมริกาเหนือ ดินและน้ำอาจมีความเป็นกรด โดยฆาบที่เป็นที่รู้จักในประเทศไทยคือ ฆาบตาพูด ฆาบพระจันทร์ ฆาบอัมฤทธิ และฆาบกะเบา
- ป่าชายเลน (mangrove forest) คือพื้นที่ที่สภาพที่ลุ่มน้ำเค็มหรือน้ำกร่อยที่มีต้นไม้ชายเลนอยู่เป็นส่วนใหญ่ เช่น ต้นโกงกาง แสม ลำพู ชะคราม เช่น ป่าชายเลนอุทยานแห่งชาติอ่าวพังงา ป่าชายเลนศูนย์ศึกษาการพัฒนาอ่าวคุ้งกระเบนอันเนื่องมาจากพระราชดำริ
- บึงบอ (bayou) หรือ (slough) เป็นชื่อที่เรียกร่องหรือทางน้ำที่ไหลผ่านฆาบ หรือบึง บางครั้งก็เรียก“ร่องน้ำขึ้น-ลง” (creek)
- พื้นที่ชุ่มน้ำมนุษย์สร้าง สิ่งประดิษฐ์ของมนุษย์ที่สร้างขึ้นเพื่อจงใจให้เป็นที่ยอมรับน้ำที่จับปล้น เพื่อทำให้น้ำโสโครกสะอาดขึ้น ส่งเสริมให้เกิดที่พักรังและที่อยู่อาศัยของสัตว์ และอาจเพื่อประโยชน์ด้านการหย่อนใจ อาจเรียกว่าแก้มลิงก็ได้

- หนองน้ำในที่ดอน (pocosin) คือพื้นที่ชุ่มน้ำที่คล้ายพรุการมีไม้พุ่มและต้นไม้ทนไฟขึ้นเป็นส่วนใหญ่ พบมากในภาคตะวันออกเฉียงใต้ของสหรัฐฯ

ทั้งนี้พื้นที่ชุ่มน้ำที่อยู่ในเขตน้ำขึ้นน้ำลง (intertidal) ที่พบตามชายฝั่งทะเลจะต้องมีอุณหภูมิไม่สุดโต่ง คลื่นไม่รุนแรงจัดมาก มีความเค็มไม่สูงและการนำพาของตะกอนเบาบาง รวมทั้งอยู่ในตำแหน่งที่เข้าลักษณะระบบนิเวศและสิ่งแวดล้อมของซาวากทะเล (estuarine environment)

พื้นที่ชุ่มน้ำในประเทศไทย

- สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้สำรวจและพบว่าประเทศไทยมีพื้นที่ชุ่มน้ำประกอบด้วยป่าชายเลน ป่าพรุ หนอง บึง สบู่ ทะเลสาบและแม่น้ำกระจายอยู่ทั่วประเทศรวมเนื้อที่ได้ 22.88 ล้านไร่ เท่ากับร้อยละ 7.5 ของพื้นที่

อนุสัญญาแรมซาร์ (Ramsar Convention) หรือ อนุสัญญาว่าด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำ

อนุสัญญาว่าด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำ หรืออนุสัญญาแรมซาร์ (Ramsar Convention) ตามชื่อสถานที่จัดให้มีการประชุมเพื่อรับรองอนุสัญญาในวันที่ 2 กุมภาพันธ์ ปี พ.ศ. 2514 (ค.ศ.1971) คือ เมืองแรมซาร์ ประเทศอิหร่าน อนุสัญญานี้เป็นข้อตกลงระหว่างรัฐบาล ซึ่งกำหนดกรอบการทำงานสำหรับความร่วมมือระหว่างประเทศ เพื่อร่วมมือในการอนุรักษ์แหล่งที่อยู่อาศัย ที่เป็นพื้นที่ชุ่มน้ำ โดยมีวัตถุประสงค์เริ่มต้นเน้นการดำเนินการด้านการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์พื้นที่ชุ่มน้ำเพื่ออนุรักษ์ถิ่นที่อยู่อาศัยของนกน้ำ ต่อมาขอบเขตการดำเนินการของอนุสัญญาฯ ได้ขยายให้กว้างขึ้นโดยเน้นการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์ของพื้นที่ชุ่มน้ำ อย่างชาญฉลาดในทุกๆด้าน ตลอดจนเพื่ออนุรักษ์และยับยั้งการสูญหายของพื้นที่ชุ่มน้ำในโลกโดยมีพันธกิจที่สำคัญของอนุสัญญากล่าวถึง “ในการดำเนินงานระดับชาติโดยความร่วมมือระดับนานาชาติ เพื่อก่อให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืนในทุกภูมิภาคทั่วโลก”

อนุสัญญาฯ มีผลบังคับใช้เมื่อ 21 ธันวาคม พ.ศ. 2518 (ค.ศ.1975) ตามเงื่อนไขว่าด้วยอนุสัญญาฯ จะมีผลบังคับใช้เมื่อประเทศต่าง ๆ เข้าร่วมเป็นภาคี 7 ประเทศ ขณะนั้นนับถึง พ.ศ. 2551 มีประเทศต่าง ๆ จากภูมิภาคทั่วโลกเข้าร่วมเป็นภาคีทั้งสิ้น 158 ประเทศ

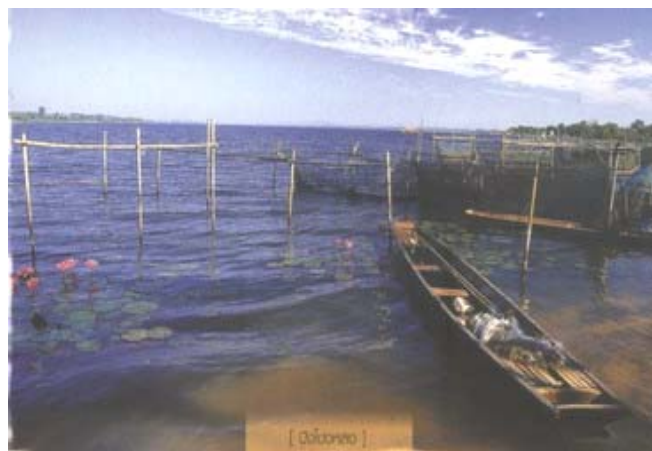
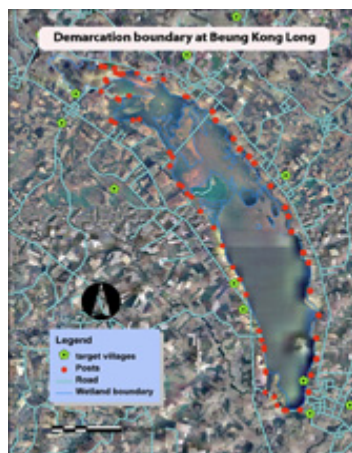
ประเทศไทยได้เข้าเป็นภาคีอนุสัญญาแรมซาร์เป็นลำดับที่ 110 ซึ่งพันธกรณีของอนุสัญญาฯ มีผลบังคับใช้วันที่ 13 กันยายน พ.ศ. 2541 ปัจจุบันประเทศไทยมีพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระหว่างประเทศ (Ramsar Site) จำนวน 11 แห่งพื้นที่รวมประมาณ 2,257,830 ไร่ คือ

1. ลำดับที่ 984 พื้นที่ชุ่มน้ำ พรุควนขี้เสียนในเขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย จังหวัดพัทลุง มีพื้นที่ประมาณ 3,085 ไร่ ประกอบด้วย ป่าพรุเสม็ดขาว ดงหญ้าขึ้นแฉะ ทุ่งกระจูด ดงกกกลม ดงแหมหาดเลน เป็นแหล่งอาศัยที่สำคัญของนกน้ำกว่า 187 ชนิด โดยเฉพาะนกกาบบัว ซึ่งพบว่าทำรังวางไข่ที่นี่เพียงแห่งเดียว พบนกที่อยู่ในสถานภาพใกล้สูญพันธุ์อย่างยิ่ง ได้แก่ นกอ้ายงั่ว และนกตะกรุม นกที่อยู่ในสถานภาพใกล้สูญพันธุ์ ได้แก่ นกกระสาขาว นกกระสาแดง นกกาบบัว นกช้อนหอยขาว เหยี่ยวดำ และนกฟีนฟุตพบปลา 34 ชนิด สัตว์เลื้อยคลาน 29 ชนิด สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม 8 ชนิด ปัญหาที่สำคัญในปัจจุบันคือคุณภาพน้ำเริ่มเสื่อมโทรมลงจากการเพิ่มขึ้นของตะกอนที่เกิดจากการเน่าเปื่อยของซากพืชและกิจกรรมการเกษตรโดยรอบ

พื้นที่ชุ่มน้ำ พรุควนขี้เสียนในเขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย จังหวัดพัทลุง

2. ลำดับที่ 1098 พื้นที่ชุ่มน้ำเขตห้ามล่าสัตว์ป่าบึงโขงหลงจังหวัดหนองคาย มีพื้นที่ประมาณ 13,837.5 ไร่ เป็นหนึ่งในบึงน้ำจืดขนาดใหญ่ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย มีลักษณะแคบยาว เกิดจากลำห้วยหลายสายไหลมารวมกัน เป็นส่วนหนึ่งของที่ราบน้ำท่วมถึงของแม่น้ำสงคราม พบนกประจำถิ่นอย่างน้อย 44 ชนิด เป็นแหล่งพักพิงของนกอพยพในฤดูหนาวไม่น้อยกว่า 37 ชนิด เช่น นกกระสาแดง และนกอัมบาตร ซึ่งอยู่ในสถานภาพใกล้สูญพันธุ์ พบปลา 80 ชนิด สัตว์สะเทินน้ำสะเทินบก 6 ชนิด สัตว์เลื้อยคลาน 6 ชนิด และสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม 2 ชนิด ปัจจุบันพื้นที่การเกษตรโดยรอบมีการเปลี่ยนแปลงเป็นสวนยางพารา ไร่ยาสูบและสถานที่ท่องเที่ยว ก่อให้เกิดผลกระทบด้านคุณภาพน้ำ และสารเคมีตกค้าง

พื้นที่ชุ่มน้ำเขตห้ามล่าสัตว์ป่าบึงโขงหลงจังหวัดหนองคาย

3. ลำดับที่ 1099 พื้นที่ชุ่มน้ำดอนหอยหลอด จังหวัดสมุทรสงคราม มีพื้นที่ประมาณ 546,875 ไร่ ซึ่งรวมทั้งพื้นที่บนบกและในทะเลของตำบลบางจะเกร็ง ตำบลแหลมใหญ่ ตำบลบางแก้ว และตำบลคลองโคน เป็นพื้นที่ชุ่มน้ำชายฝั่งทะเลมีลักษณะทางธรรมชาติที่หายากที่เกิดจากการทับถมของตะกอนปากแม่น้ำ หาดเลน แห่งนี้เป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของหอยหลอด และหอยอีกหลายชนิดที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจ เป็นแหล่งอาหารของนกชายเลนหลากหลายชนิด ชนิดพันธุ์สัตว์ใกล้สูญพันธุ์ ได้แก่ เหยี่ยวแดง นกแอ่นกินรัง ละนกกนางนวลแกลบเล็ก ปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการใช้ที่ดินไปจากเดิม โดยเฉพาะการขยายตัวด้านอุตสาหกรรมประมง การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ และการขยายตัวของชุมชน

พื้นที่ชุ่มน้ำดอนหอยหลอด จังหวัดสมุทรสงคราม

4. ลำดับที่ 1100 พื้นที่ชุ่มน้ำปากแม่น้ำกระบี่จังหวัดกระบี่ มีพื้นที่ประมาณ 133,120 ไร่ ครอบคลุมพื้นที่ตั้งแต่สุสานหอย 45 ล้านปีที่เป็นหนึ่งเดียวในภูมิภาคนี้เขตผังเมืองรวมกระบี่ ป่าชายเลน หาดเลน หาดทราย ป่าพรุชายฝั่ง เทือกเขาหินปูน ลำคลองน้อยใหญ่หน้าเมืองกระบี่จนถึงป่าชายเลน และแหล่งหญ้าทะเลผืนใหญ่ในบริเวณเกาะศรีบอยา ป่าชายเลนปากแม่น้ำกระบี่มีสภาพสมบูรณ์แล สวยงาม พบนกอพยพและนกชายเลนถึง 221 ชนิด ที่สำคัญคือนกตีนเทียน นกหัวโตทรายใหญ่ นกหัวโตมลายู พบพะยูนซึ่งเป็นชนิดพันธุ์หายากใกล้สูญพันธุ์อย่างยิ่งของประเทศไทย พบพันธุ์ไม้ป่าชายเลน 25 ชนิด พันธุ์ไม้ป่าชายหาด 84 ชนิด พบหญ้าทะเล 9 ชนิด ปากแม่น้ำกระบี่เป็นพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีการประ ปรสานกันระหว่างเมืองและธรรมชาติ เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับความนิยมสูง

พื้นที่ชุ่มน้ำปากแม่น้ำกระบี่จังหวัดกระบี่

5. ลำดับที่ 1101 พื้นที่ชุ่มน้ำเขตห้ามล่าสัตว์ป่าหนองบงคาย จังหวัดเชียงราย มีพื้นที่ประมาณ 2,712.5 ไร่ เป็นบึงน้ำจืดขนาดเล็กในเขตอำเภอเชียงแสน เป็นแหล่งพักพิงที่สำคัญของนกอพยพในฤดูหนาว ในบริเวณนี้พบนกอพยพอย่างน้อย 121 ชนิด เป็นนกน้ำ 53 ชนิด ที่อยู่ในสถานภาพถูกคุกคาม ได้แก่ นกกาน้ำใหญ่ นกกระสาแดง นกกระสาดำ เขียวดำ เป็ดดำ หัวสีน้ำตาล เป็ดดำหัวดำ หนองบงคายเป็นที่อยู่อาศัยของปลาหมอแคะซึ่งพบเฉพาะในแหล่งน้ำจืดแถบใต้ฝั่งตะวันตกขอแม่น้ำโขงเท่านั้น

พื้นที่ชุ่มน้ำเขตห้ามล่าสัตว์ป่าหนองบงคาย จังหวัดเชียงราย

6. ลำดับที่ 1102 พื้นที่ชุ่มน้ำเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ (พรุโตะแดง) จังหวัดนราธิวาส มีพื้นที่ประมาณ 125,625 ไร่ ป่าพรตดั้งเดิมผืนใหญ่ที่สุดผืนสุดท้ายของประเทศไทยที่ยังคงเหลืออยู่มีพันธุ์ไม้เฉพาะถิ่นอย่างน้อย 50 ชนิด เช่น ช้างให้ กาบ อ้อย พญาไม้ ปาหนันช้าง เต่าร้าง หมางาช้าง เป็นต้น พบนกอย่างน้อย 217 ชนิด สัตว์เลื้อยคลาน 52 ชนิด และปลา 62 ชนิด ซึ่งบางชนิดอยู่ในสถานภาพถูกคุกคาม เช่น เหี่ยวปลาใหญ่หัวเทา นกตะกรุม นกเป็ดน้ำใหญ่ เป็นต้น ปัญหาของพื้นที่แห่งนี้คือการระบายน้ำออกจากพรุเพื่อทำการเกษตร ส่งผลต่อระดับน้ำในพรุ และเสี่ยงต่อการเกิดไฟไหม้ในพื้นที่พรุ

พื้นที่ชุ่มน้ำเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ (พรุโตะแดง) จังหวัดนราธิวาส

7. ลำดับที่ 1182 พื้นที่ชุ่มน้ำอุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหม-เขตห้ามล่าสัตว์ป่าหมู่เกาะลิบง – ปากน้ำตรัง จังหวัดตรัง มีพื้นที่ประมาณ 515,745 ไร่ ประกอบด้วยแม่น้ำ ลำคลอง ร่องน้ำ น้ำตก บ น้ำร้อน ถ้ำและธารลอด ป่าพรุ ป่าเสม็ด ป่าจาก ป่ากุ่มน้ำ ป่าชายเลน ป่าชายหาด ชายฝั่งทะเล สันทราย หาดทราย หาดเลน แหล่งปะการัง แหล่งหญ้าทะเล แหล่งสาหร่ายทะเล อ่าว และหมู่เกาะ ทำให้มีความหลากหลายทางชีวภาพสูงมาก เป็นที่อยู่อาศัยของชนิดพันธุ์ที่หายากและอยู่ในสถานภาพถูกคุกคามหลายชนิด เช่น นกซ่อมทะเลออกแดง นกฟินฟุต นกหัวโตมาลายู และพะยูน หมู่เกาะลิบงเป็นแหล่งชุมชนนกอพยพที่สำคัญแห่งหนึ่งของประเทศไทย และเป็นที่พักของนกอพยพ จากทวีปอาฟริกา คือ นกหัวโตกินปู ปีหนึ่ง ๆ อาจพบเพียงไม่กี่ครั้ง หรือบางปีอาจไม่พบเลย เป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของปลาเศรษฐกิจที่สำคัญ อาทิ ปลาในกลุ่มปลากะพง เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงมีความงดงามของธรรมชาติ เป็นแหล่งนันทนาการและแหล่งศึกษาวิจัยที่สำคัญแหล่งหนึ่ง ปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการใช้ที่ดินไปจากเดิม โดยเฉพาะการขยายตัวด้านการเกษตร ปศุศยาพารา และปาล์มน้ำมัน และการขยายตัวของชุมชน

พื้นที่ชุ่มน้ำอุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหม-เขตห้ามล่าสัตว์ป่าหมู่เกาะลิบง – ปากน้ำตรัง จังหวัดตรัง

8. ลำดับที่ 1183 พื้นที่ชุ่มน้ำอุทยานแห่งชาติแหลมสน-ปากแม่น้ำกระบือ – ปากคลองกะเปอร์จังหวัดระนอง มีพื้นที่ประมาณ 677,625 ไร่ ประกอบด้วยระบบนิเวศพื้นที่ชุ่มน้ำหลายแบบที่ผสมผสานกันเป็นพื้นที่ชุ่มน้ำผืนใหญ่ ได้แก่ หาดเลน หาดทราย แหล่งปะการัง แหล่งหญ้าทะเล และป่าชายเลนดึกดำบรรพ์ที่สุดมีความอุดมสมบูรณ์มากแห่งหนึ่งของประเทศพบต้นโกงกางขนาดใหญ่ที่มีอายุมากกว่า 300 ปี เป็นแหล่งที่อยู่อาศัยหลบภัยและขยายพันธุ์ของสิ่งมีชีวิตนานาชนิด มีความหลากหลายทางชีวภาพสูงมาก ป่าชายเลนบริเวณปากแม่น้ำกระบือ ซึ่งเป็นศูนย์กลางการศึกษาวิจัยระดับนานาชาติเกี่ยวกับป่าชายเลนได้รับการประกาศเป็นพื้นที่สงวนชีวมณฑล ลำดับที่ 4 ของประเทศไทยจัดว่าเป็นพื้นที่สงวนชีวมณฑลประเภทป่าชายเลนแห่งแรกของโลก เป็นแหล่งนกอพยพตามฤดูกาล เช่น นกที่มีสถานภาพใกล้สูญพันธุ์ เช่นนกยางจีน นกหัวขวานสามนิ้วหลังสีโพล เหยี่ยวดำ ปลาทะเลชนิดเด่นคือ กลุ่มปลาการ์ตูน ปลาสินสมุทร

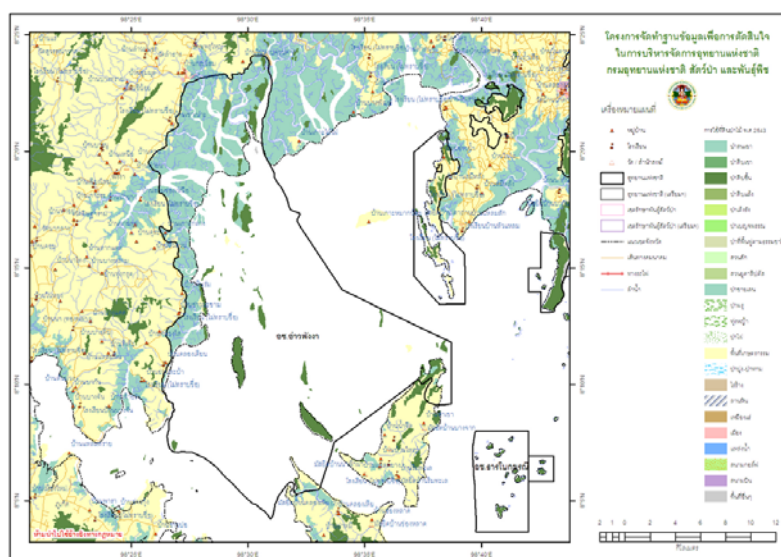
พื้นที่ชุ่มน้ำอุทยานแห่งชาติแหลมสน-ปากแม่น้ำกระบือ – ปากคลองกะเปอร์จังหวัดระนอง

9. ลำดับที่ 1184 พื้นที่ชุ่มน้ำอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะอ่างทองจังหวัดสุราษฎร์ธานี มีพื้นที่ประมาณ 63,750 ไร่ ประกอบด้วยเกาะขนาดเล็กและขนาดกลาง 42 เกาะ อยู่เป็นกลุ่มกลางอ่าวไทย เป็นแหล่งประมงที่เรียกกันว่า “ช่องอ่างทองของการประมง” ซึ่งหมายถึงเป็นแหล่งพักของปลาในวัยเจริญพันธุ์และวัยอ่อนของปลาเศรษฐกิจหลายชนิด เช่น ปลาทู ปลาลัง ปลาเก๋า ปลาจวด เป็นแหล่งปะการังที่งดงามที่สุดของประเทศไทยจึงเป็นแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติมีชื่อเสียงด้านความงดงามของภูมิทัศน์แห่งหนึ่งของประเทศ พบปลาอย่างน้อย 161 ชนิด สหรัยทะเลอย่างน้อย 43 ชนิด พบหอยอย่างน้อย 192 ชนิด สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมพบ 20 ชนิด พบนก 15 ชนิด พรณพีช 117 ชนิด มีชนิดพรณพีชและพันธุ์สัตว์ที่มีสถานภาพถูกคุกคามใกล้สูญพันธุ์หลายชนิด

พื้นที่ชุ่มน้ำอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะอ่างทองจังหวัดสุราษฎร์ธานี

10. ลำดับที่ 1185 พื้นที่ชุ่มน้ำอุทยานแห่งชาติอ่าวพังงา จังหวัดพังงา มีเนื้อที่ 250,000 ไร่ เป็นอ่าวตื้นล้อมรอบด้วยป่าชายเลนต่อเนื่องเป็นผืนใหญ่มีเนื้อที่ประมาณ 132,381 ไร่ ประกอบด้วยเกาะน้อยใหญ่ เช่น เกาะเขาเต่า เกาะพระอาดเฒ่า เกาะมะพร้าว เกาะปันหยี เกาะเขาพิงกัน เป็นต้นป่าชายเลนในอ่าวพังงา มีความอุดมสมบูรณ์ที่สุดแห่งหนึ่งในประเทศไทย มีคุณค่ามหาศาลในการให้ผลผลิตด้านป่าไม้ชายเลนและการประมงเป็นแหล่งพันธุ์กรรมของพืชและเป็นสถานอนุบาลสัตว์น้ำ ชนิดพันธุ์พืชประกอบด้วยพืชป่าเลน เช่น โกงกางใบใหญ่ โกงกางใบเล็ก ตะบูนขาว พืชป่าบก เช่น ยางนา ตะเคียนหิน เต่าร้าง พืชป่าเขาหินปูน เช่น พลับพลึง กากหยี พบหญ้าทะเล 11 ชนิด สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมอย่างน้อย 27 ชนิด นกมากกว่า 120 ชนิด

พื้นที่ชุ่มน้ำอุทยานแห่งชาติอ่าวพังงา จังหวัดพังงา

11. ลำดับที่ 1,734 พื้นที่ชุ่มน้ำเขาสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีเนื้อที่ประมาณ 43,074 ไร่ หรือ 68.92 ตารางกิโลเมตร ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ อ.สามร้อยยอด และ อ.กุยบุรี จ.ประจวบคีรีขันธ์ เป็นระบบนิเวศพื้นที่ชุ่มน้ำขนาดใหญ่แห่งหนึ่งในประเทศไทย และได้รับการประกาศให้เป็นพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระดับนานาชาติอนุสัญญาแรมซาร์ เมื่อวันที่ 14 ม.ค. 2551 พื้นที่ชุ่มน้ำสามร้อยยอด เป็นพื้นที่ราบลุ่มเกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ มีน้ำขังหรือท่วมถึงอยู่อย่างถาวร ทั้งส่วนที่เป็นน้ำจืดและน้ำกร่อย เป็นแหล่งที่มีองค์ประกอบทางชีวภาพ กายภาพ มีความหลากหลายของชนิดพืช สัตว์และธาตุอาหาร เป็นแหล่งอาศัยของพันธุ์ปลาและสัตว์น้ำ สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม และเป็นแหล่งน้ำเพื่อกาอุปโภค เป็นแหล่งท่องเที่ยวพักผ่อนหย่อนใจ และเป็นแหล่งเรียนรู้ รวมทั้งการประกอบอาชีพการประมงที่สำคัญของชุมชนท้องถิ่น พบนกทั้งหมด 110 ชนิดเป็นนกประจำถิ่น 82 ชนิด

พื้นที่ชุ่มน้ำเขาสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

การเข้าร่วมเป็นภาคีอนุสัญญา

ประเทศใด ๆ ที่เป็นสมาชิกองค์การสหประชาชาติหรือเป็นหนึ่งในหน่วยงานพิเศษ หรือองค์กรพลังงานปรมาณูนานาชาติ The International Atomic Energy Agency (IAEA) หรือ ภาคีของ The Statutes of the International Court of Justice (SICJ) สามารถเข้าเป็นภาคี ของอนุสัญญาฯ ได้ 3 วิธี ดังนี้

- ลงนามโดยไม่มีข้อสงวนใด ๆ พร้อมกับการให้สัตยาบัน
- ลงนามเพื่อรับรองอนุสัญญาฯ ก่อนแล้วจึงให้สัตยาบัน
- ภาควิชานิติ (การเข้าเป็นภาคีใหม่)

โดยผู้แทนเป็นทางการของประเทศนั้น ๆ มอบสัตยาบันสารต่อผู้อำนวยการองค์การการศึกษาวิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ ทั้งนี้ประเทศที่จะเข้าร่วมเป็นภาคีจะต้องเสนอชื่อพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญในทางนิเวศวิทยา และอุทกวิทยา พร้อมทั้งข้อมูลพื้นฐานและแผนที่แสดงที่ตั้งและขอบเขตที่ชัดเจน โดยเสนอตามรูปแบบ “Ramsar datasheets” มาพร้อมกับการขอเข้าร่วมเป็นภาคี หรือเสนอหลังจากนั้นโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ซึ่ง datasheets เหล่านี้จะได้รับการจัดพิมพ์เป็น “ ทะเบียนพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระหว่างประเทศ ” (Directory of Wetlands of International Importance) โดยสามารถเพิ่มเติมพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญในดินแดนของตนในภายหลังได้อีกด้วย ในขณะที่มีพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระหว่างประเทศ (Ramsar Sites) มากกว่า 1,800 แห่ง

ข้อตกลงของการเข้าร่วมเป็นภาคี

ข้อตกลงหลัก ๆ ของรัฐที่เข้าร่วมในภาคีอนุสัญญาแรมซาร์ คือ

- ภาคีจะต้องคัดเลือกพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระดับชาติหรือนานาชาติอย่างน้อย 1 แห่ง บรรจุในทะเบียนพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีอยู่ในทะเบียน (มาตรา 3 วรรค 1)
- ภาคีต้องกำหนดและวางแผนการดำเนินงานการใช้ประโยชน์พื้นที่ชุ่มน้ำอย่างชาญฉลาด ไม่ว่าพื้นที่ชุ่มน้ำนั้นจะอยู่ในทะเบียนหรือไม่ (มาตรา 3 วรรค 1)
- ทำการปรึกษากับภาคีอื่น ๆ เกี่ยวกับการดำเนินงานของอนุสัญญาฯ โดยเฉพาะอย่างยิ่งพื้นที่ชุ่มน้ำที่ตั้งอยู่ตามพรมแดนระหว่างประเทศ มีการใช้ทรัพยากรน้ำร่วมกัน มีการใช้ทรัพยากรชีวภาพร่วมกัน และมีการพัฒนาความช่วยเหลือสำหรับโครงการพื้นที่ชุ่มน้ำ
- ภาคีต้องสนับสนุนเงินช่วยเหลือแก่อนุสัญญาฯ จำนวนเงินช่วยเหลือของแต่ละประเทศขึ้นกับการแบ่งตาม UN Scale

ประเด็นสำคัญที่ควรรู้

- อนุสัญญาแรมซาร์ไม่ละเมิดอำนาจอธิปไตยของภาคี ซึ่งเป็นเจ้าของดินแดนที่มีพื้นที่ชุ่มน้ำ
- อนุสัญญาแรมซาร์เป็นอนุสัญญาระหว่างประเทศที่ส่งเสริมให้ประเทศต่าง ๆ มีการอนุรักษ์ และใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติ ในพื้นที่ชุ่มน้ำอย่างยั่งยืนโดยเฉพาะอย่างยิ่งให้ความสำคัญต่อการมีส่วนร่วมของชุมชน
- พื้นที่ชุ่มน้ำใดที่ได้รับการเสนอเป็นพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระหว่างประเทศแล้ว ต่อมามีความจำเป็น ภาคีสามารถเพิกถอนออกจากทำเนียบหรือจำกัดขอบเขตใหม่ได้ แต่ทั้งนี้ต้องเสนอพื้นที่อื่นทดแทนด้วย

การเป็นภาคีอนุสัญญาแรมซาร์

- ทำให้มีการอนุรักษ์และยับยั้งการสูญเสียของพื้นที่ชุ่มน้ำในแต่ละภูมิภาคของโลก
- ลดปัญหาความขัดแย้งในการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์พื้นที่ชุ่มน้ำระหว่างประเทศตลอดจนสิ่งมีชีวิตต่าง ๆ ในพื้นที่รวมทั้งฝูงนกน้ำที่อพยพตามฤดูกาลไปอยู่ในประเทศต่าง ๆ ทั้งนี้ เนื่องจากอนุสัญญา ฯ ระบุว่าภาคีจะต้องร่วมมือในการจัดการพื้นที่ชุ่มน้ำและสิ่งมีชีวิตในพื้นที่ที่ใช้ร่วมกัน
- ทำให้มีการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์พื้นที่ชุ่มน้ำและสิ่งมีชีวิตในพื้นที่ที่ใช้อย่างฉลาด เนื่องจากอนุสัญญา ฯ ระบุหน้าที่ที่ภาคีจะต้องกระทำ คือ ให้คำนึงถึงการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำในการกำหนดแผนการใช้ที่ดินและแผนการจัดการระดับชาติ ซึ่งการดำเนินการตามแผนการจัดการระดับชาติ ซึ่งการดำเนินการตามแผนนี้ จะเป็นการส่งเสริมการใช้ประโยชน์อย่างฉลาดตลอดจนทำให้มีพื้นที่ชุ่มน้ำที่ต้องสงวนรักษาไว้
- ทำให้มีการป้องกันการเสื่อมเสียสภาพของพื้นที่ชุ่มน้ำ โดยเฉพาะที่ขึ้นทะเบียนไว้โดยมีการติดตามตรวจสอบอย่างสม่ำเสมอ

พันธกรณีในการเข้าร่วมเป็นภาคีอนุสัญญาแรมซาร์

ข้อตกลงหลัก ๆ ของประเทศที่เข้าร่วมในอนุสัญญาแรมซาร์ คือ

- ภาคีแต่ละประเทศจะต้องคัดเลือกพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระดับชาติหรือระหว่างประเทศอย่างน้อย 1 แห่ง บรรจุใน “ ทะเบียนรายชื่อพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระหว่างประเทศ ” นอกจากนั้นแล้ว มาตรา 3 วรรค 1 ยังระบุให้แต่ละประเทศส่งเสริมการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำที่มีอยู่ในทะเบียนด้วย
- ภาคีแต่ละประเทศต้องกำหนดและวางแผนการดำเนินงานการใช้ประโยชน์พื้นที่ชุ่มน้ำอย่างชาญฉลาดไม่ว่าพื้นที่ชุ่มน้ำจะอยู่ในทะเบียนหรือไม่
- ภาคีแต่ละประเทศสามารถทำการปรึกษากับภาคีอื่น ๆ เกี่ยวกับการดำเนินงานของอนุสัญญาฯ โดยเฉพาะอย่างยิ่งพื้นที่ชุ่มน้ำที่อยู่ตามพรมแดนระหว่างประเทศมีการใช้ทรัพยากรน้ำร่วมกัน และมีการพัฒนาความช่วยเหลือสำหรับโครงการพื้นที่ชุ่มน้ำ
- ภาคีแต่ละประเทศต้องสนับสนุนเงินช่วยเหลือแก่อนุสัญญา ฯ จำนวนเงินช่วยเหลือแก่อนุสัญญาฯ

จำนวนเงินช่วยเหลือของแต่ละประเทศขึ้นกับการแบ่งตาม UN Scale ซึ่งสำหรับประเทศไทยต้อง
บริจาคประมาณ 5,313 ฟรังก์สวิส ในแต่ละปีเท่ากับจำนวนบริจาคของประเทศอินโดนีเซีย และ
มาเลเซีย

ผลดีในการเข้าร่วมเป็นภาคีอนุสัญญาแรมซาร์

- อนุสัญญาแรมซาร์เป็นหนึ่งในกฎหมายระหว่างประเทศอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์
ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน เช่น อนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืช
ป่าที่ใกล้จะสูญพันธุ์ (CITES) อนุสัญญามรดกโลก อนุสัญญาว่าด้วยชนิดพันธุ์อพยพ อนุสัญญาว่า
ด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ และอนุสัญญาว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศโลก ในการ
เป็นภาคีอนุสัญญาประเภทนี้เป็นการแสดงให้เห็นถึงความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันของประชาคมโลก
ในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมร่วมกัน
- การเป็นภาคีอนุสัญญาแรมซาร์ทำให้มีโอกาสเข้าร่วมในการแสดงความคิดเห็นกับนานาประเทศ ใน
การประชุมเพื่อพิจารณาหลักการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์พื้นที่ชุ่มน้ำอย่างชาญฉลาด เช่น มติของ
ประเทศภาคีจากการประชุมสมัชชาภาคี ครั้งที่ 3 ทำให้เกิดกองทุนความช่วยเหลือในการจัดการพื้นที่
ชุ่มน้ำแก่ประเทศที่กำลังพัฒนาขึ้น
- การเป็นภาคีอนุสัญญาแรมซาร์จะนำชื่อเสียงมาสู่ประเทศและเป็นการนำพื้นที่ชุ่มน้ำสำคัญของ
ประเทศ เข้าไปในทะเบียนรายชื่อพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระหว่างประเทศ (Ramsar Site) ทำให้
เป็นที่รู้จักกันทั่วโลก นอกจากนั้นยังเป็นการเพิ่มความเข้มแข็งได้สำหรับภาคีที่เป็นประเทศกำลัง
พัฒนาจะได้รับการสนับสนุน และความช่วยเหลือในการดำเนินงานอนุรักษ์และจัดการพื้นที่ชุ่มน้ำใน
ประเทศของเรา
- การเป็นภาคีอนุสัญญาแรมซาร์ จะทำให้ภาคีประเทศต่าง ๆ ได้รับข่าวสารข้อมูลและคำแนะนำที่
ทันสมัยเกี่ยวกับพื้นที่ชุ่มน้ำ และข้อคิดเห็นต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องการใช้ประโยชน์พื้นที่ชุ่ม
น้ำอย่างชาญฉลาด ทั้งนี้ ซึ่งอาจจะนำมาประยุกต์ใช้ในการอนุรักษ์และการแก้ไขปัญหาความเสื่อม
โทรมของพื้นที่ชุ่มน้ำของประเทศไทยต่อไป
- ภาคีสามารถเสนอขอรับการสนับสนุนความช่วยเหลือ จากต่างประเทศหรือเงินกองทุนอนุสัญญาฯ
(Ramsar Small Grants Fund for Wetland Conservation and Wise Use) ได้โครงการละประมาณ
40,000 ฟรังก์สวิสหรือประมาณ 1,000,000 บาท

ข้อมูลล่าสุดเกี่ยวกับพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระหว่างประเทศทั่วโลก

- จนถึงขณะนี้ประเทศต่าง ๆ เข้าร่วมเป็นภาคีทั้งสิ้น 158 ประเทศ จำนวนพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญ
ระหว่างประเทศกว่า 1,800 แห่ง
- พื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระหว่างประเทศที่เล็กที่สุดมีขนาด 2.33 เฮกเตอร์ (2 ไร่) อยู่ที่ประเทศ

- ออสเตรเลียส่วนพื้นที่ที่ใหญ่ที่สุดมีขนาด 6.8 ล้านเฮกแตร์ (42.5 ล้านไร่)อยู่ที่ประเทศบอสวานา
- ประเทศที่มีจำนวนพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระหว่างประเทศมากที่สุด คือ สหราชอาณาจักร มีทั้งสิ้น 169 แห่ง
- ประเทศที่มีพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระหว่างประเทศจำนวนน้อยที่สุด คือมีประเทศละ 1 แห่ง มีทั้งสิ้น 36 ประเทศ
- ประเทศแคนาดามีพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระหว่างประเทศรวมทั้งสิ้น 13 ล้านเฮกแตร์ (81.25 ล้านไร่) ซึ่งถือว่ากว้างใหญ่ที่สุดในโลก
- ประเทศที่มีพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระหว่างประเทศขนาดไม่เกิน 100 เฮกแตร์ (625 ไร่) มี 5 ประเทศและประเทศที่มีพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระหว่างประเทศขนาดเกิน 100 เฮกแตร์ แต่ไม่เกิน 500 เฮกแตร์ (3.125 ไร่) มี 6 ประเทศ
- ในจำนวนพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระหว่างประเทศทั่วโลก
- ร้อยละ 40 มีความเหมาะสม เนื่องจากมีคุณค่าพิเศษที่จะธำรงรักษาความหลากหลายทางพันธุกรรมและทางระบบนิเวศของภูมิภาค
- ร้อยละ 50 (ประมาณ 500 แห่ง) มีความเหมาะสมเนื่องจากเป็นถิ่นที่อยู่อาศัยของชนิดพันธุ์หรือสายพันธุ์ที่หายาก มีแนวโน้มสูญพันธุ์ หรือ ใกล้จะสูญพันธุ์
- ร้อยละ 86 มีความเหมาะสมเนื่องจากเป็นตัวแทนพื้นที่ชุ่มน้ำประเภทที่หายาก หรือมีเอกลักษณ์เฉพาะในชีวภูมิภาคนั้น

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับอนุสัญญาแรมซาร์

- The United Nations Scientific and Cultural Organization (UNESCO) เป็นองค์กรรับรองการเข้าเป็นภาคีอนุสัญญา ฯ ของประเทศต่าง ๆ ในการเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาแรมซาร์
- สมัชชาภาคีของอนุสัญญาฯ (Conference of the Contracting Parties) จะมีการประชุมทุก ๆ 3 ปี จนถึงปัจจุบันมีการจัดประชุมไปแล้ว 8 ครั้ง
- Standing Committee คณะกรรมการบริหารอนุสัญญาฯ มีหน้าที่จัดเตรียมเอกสารในการประชุมประเทศภาคีและให้คำแนะนำการดำเนินการของสำนักงานเลขาธิการอนุสัญญาฯ ซึ่งจะมีการประชุมปีละ 1 ครั้ง ที่ประเทศสวิตเซอร์แลนด์
- Scientific and Technical Review Panel ซึ่งเป็นคณะกรรมการที่ปรึกษาทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีหน้าที่ให้คำแนะนำด้านวิชาการต่อคณะกรรมการบริหาร มีวาระคราวละ 3 ปี
- Secretariat ซึ่งเป็นสำนักเลขาธิการอนุสัญญาฯ (Ramsar Bureau) ทำหน้าที่ประสานงานกับภาคีและดำเนินงานเกี่ยวกับอนุสัญญาฯ โดยมีสำนักงานตั้งอยู่ ณ ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ สำนักงานเลขาธิการฯ มีองค์ประกอบดังนี้ คือ เลขาธิการ (Secretary General) รองเลขาธิการ (Deputy Secretary General) ผู้ประสานงานระดับภูมิภาค 4 ท่าน คือ เอเชีย แอฟริกา ยุโรป และ Neotropic
- Partner Organizations อันได้แก่ องค์กรเครือข่ายอันประกอบด้วย Birdlife International, IUCN-The World Conservation Union, Wetland International และ World Wide Fund for Nature (WWF)